

Obraz 30

Srub - důstojnický klub Reál - Interiér - Noc

Ve srubu je všechno připraveno na představení. Rádio je tentokrát vypnuto, ale to nevadí, protože u klavíru sedí Pavel a improvizuje podle známých swingových melodií.

Klavírní swingová hudba.

Manželé sedí u stolu a před sebou už mají rozdány tužky a dotazníky. Major stojí za jejich zády a nahlíží jim přes ramena.

MAJOR:

(angl.) Na začátek jenom stručně... Tady od vás dostaneme všechny nacionále a převezeme vás do sběrného tábora v Schönhausenu. Tam si podáte žádost o politický azyl v té zemi, kam chcete jet.

Žena rozumí angličtině jen zčásti.

ŽENA:

Kam že pojedeme?

Muž, který majorovi porozuměl lépe ženě vysvětlí, o co jde.

MUŽ:

Pojedeme kam chceme, ale nejdřív budeme muset do nějakého tábora.

ŽENA:

Na jak dlouho?

MUŽ:

To neříkal... aspoň myslím...

Oba manželé se skloní na dotazníky, ale za krátký okamžik muž zdvihne oči. Všimne si, že fotografie prezidenta Trumana se vlivem vlhkosti v jednom rohu poněkud odchlípuje.

MUŽ:

(angl.) Táhle se vám to odlepuje.

Žena se na muže podívá a pak nevěřičně zavrtí hlavou a zdvihne oči kamsi k nebesům.

Major se podívá na prezidentský portrét a pak jen vyštěkne povel.

MAJOR:

(angl.) Desátníku! Dejte to do pořádku!

Muž v uniformě amerického desátníka sedící u stolku opodál doslova vyskočí.

DESÁTNÍK:

(angl.) Yes, sir!

Desátník rychle vyjde ze srubu.

Muž potěšeně pohlédne na ženu.

MUŽ:

Viděla´s to? Tohle je Amerika.

Pavel stále hraje na piáno, ale to mu nezabrání, aby se tu a tam neohlédl po manželském páru.

Major Pavlovy pohledy zachytí, ale nijak je nekomentuje.

MAJOR:

(angl.) Než vás odvezeme do toho Schönhausenu, rádi bychom vás požádali o spolupráci... Jestli byste mohli na druhou stranu těch dotazníků uvést jména vašich příbuzných nebo známých, kteří by byli ochotni s námi spolupracovat v boji proti... komunistickému režimu.

Muž se ujistí, že rozuměl správně.

MUŽ:

(angl.) Prosím?

MAJOR:

(angl.) Abyste na druhou stranu těch dotazníků uvedli jména těch, kteří by byli ochotni nám pomoci.

Pavel znovu střelí očima po dvojici.

MUŽ:

Máme napsat nějaký lidi, co by chtěli bojovat proti komunismu.

ŽENA:

Já jsem mu rozuměla...

Žena mluví tlumeným hlasem, i když je to vlastně jedno – Američané jí přece nemohou rozumět.

ŽENA:

Napiš tam Karla...

MUŽ:*Ten by proti komunistům nehnul prstem... Je strachy posranej až za ušima.***ŽENA:***To je jedno...*

Žena kývne hlavou k majorovi, který postává opodál a prohlíží si nějaké papíry ve složce.

ŽENA:*... to oni přece nevědí... A bude to vypadat líp. Je to trapný, že neznáme skoro nikoho, kdo...***MUŽ:***Ty jsi taky nechtěla jít, jseš stejná jako voni.***ŽENA:***Nezačínej zas. Jsem tady, ne? A napiš ho tam.*

Muž nepatrně zvýší hlas.

MUŽ:*Napiš si ho tam sama.***ŽENA:***To víš, že ho tam napíšu. Jedno jméno, to nic neznamená... a třeba nám to zkrátí vo měsíc ten tábor, ten Schönbrunn...***MUŽ:***Schönhausen.*

Žena mávne rukou.

ŽENA:*Ježíšmarjá, to máš fuk. Chceš se pořád hádat, i tady...?*

Žena se skloní nad papírem a zuřivě píše. Zřejmě do dotazníku vyplňuje jména všech známých i neznámých, na které si dokáže vzpomenout.

Pavel hraje na piáno, ale současně od manželské dvojice nedokáže odtrhnout zrak.